arvata neile kulka kui palju neid. Jääl om oles mul ka pü-
ssemp roosk olnu ma oles neidwest rohkemp jäält ajanu, fest
ja sinilit kui mina wette lätsi et ma kõrsk kõrwa kehuka
, mull, mull, fest ma tahtse kõiki, aga es jõwwa ajata es ole
pitzka, näet määne juppikene jäält maast sai.
Sis wõt juur klausi punna kanepit ja tegi neist wäega
juure roosa, nink wõttis roosa ola päale ja läts jõrwe weerde
pinnä sottale kohe ta enne tõise meke kattuka alli-nijanu, ja
karas esika pinnä pisse; tegi küll pisteminnen, mull, mull
aga wäega aija ema juure roosaka es jõwwa tauttegi
kärgä wai püdi esiki pinnä jäämä. ilma et üttegi teadmist
oles tagasi saatnu, nü läppi fis juur klausi, aga wäicene
sai oma tarwis läbi riwwas, ja eläs ma perega murretta,

jutlustanut mo wel. Laamuel

## 2. Kats tuskäijat.

Kats messt lätsiwä üttes, üttes teed mööda ja leitsiwä
üttes paksi, nink kui nemä ja paksi wahtale teiji fis waijewä
nemä et fees säis felge raha olli, ja nemä jaiwä
hentä seesest poolitse ja raha ärä, nü et kummalegi
pool fest leitsest rahatt sai.
Ja esimenen üttes üts mees, kunte parnas noaber
kui meie fee raha, mes meie nüüd kääs olnu kaestäki
warastanu fis nimo püdä mitte nü säänes es olnu kui
nüüd om, fest õigusega saadu raha om üts tulus, aga
ülekohtusel saadu kahjus.
Sis üttes ju toine, mina pöörn jälle warastatud nink
ülekohtusel saatut raha parempas kui leitsit. fest fis
wõin ma tüütele üttelda, fee raha, nü ja, nü palju ole
mina oma juure julgusse nink wahwusega saanu,
mille üle fis täise mino julgust ja wahwust kiitwa
nink imetelewä, aga kui mina üttes, nü palju
raha ole mina leidnü, fis üttelstas sinol olli õn
hä, ja piät küll meile ka oma hä õnne peräst



õnne lükat ostma, aga kui ma oma wahwusega saadu
raha kätten olewat, fis üttes ma tõeste teie ossike
nüüd ninole lükat ja õpetan teid ka kuitas raha
wõit saata. nü muudu pöörn ma ülekohtusel wõtsil
saatu raha parempas, kui leitut ehk õigusega saatut
raha
Nüüd sõneles jälki fee mees oles õigusega saatut raha
parempas kätt, mino peräst kättä fiwa warastadut ja
ülekohtusel saatut raha; aga mina üttes et ta mo
südämele kaormas om, kui mul piäti nii palju wa-
rastadut raha olema fis es püsi mina kodu
Sis üttes tõine, üts käsk fina kättat õigusega saatut raha
aga mina ülekohtuka saatut, panemi fina omast rahast
pool ja mina omast, temi üttes kihlweo ehk
leppingo. Ots meile edimäne tee pääl wasta tulep
felle käest küsime, kuis fee üttes, kas õigusega saatut
raha parema wai ülekohtuka, kui fee kättas õigusega
saatut raha fis annan mina omast rahast fulle poole
aga kui ta üttes ülekohtusel saatut raha parempas
fis annat fina mulle omast rahast poole. ja nii
kättawä fis rändlimpa fulla näwwa pääs ja wotiwa omas
neile käsk wasta tulep, nink fis tulli ka üts mees
neile wasta ja felle käest küsis nemä kunte mees
üttes meile määnes raha om tulusamp ja parem, kas
õigusega saatut raha wai ülekohtuka.
Ja fee mees üttes muutoki käsk rahwas ies kättas üle-
kohtuka saatut raha parempas fis üttes es mine et fee pa-
remp om.
Ja fee mees läts neist edesti mööda nink nemä
nakkiwa omma kihlweto seletama nink iwõt fis
felle meke käest poole raha ärä kes õigusega saatut
raha parempas kätt, nink fee mees üttes mina ei jätta
perrä kas wai peräminne keppis ärä kaduu aga õigusega
saatut raha piät ies tulusamp nink rahulikkemp ümmer-
felle olema kui ülekohtusel saatut raha.